

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Hai, ngày 12/02/2024

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 34

Chúng ta đã học xong hơn 40 trang cuốn “*Tịnh Không Pháp Ngũ*”, hằng ngày, khi chúng ta cùng học tập, những lời khai thị của Hòa Thượng đã giúp chúng ta nhìn thấy lỗi lầm của chính mình. Bài hôm qua, Hòa Thượng dạy chúng ta phải toàn tâm toàn lực gánh vác sứ mạng truyền thừa Phật pháp, văn hóa truyền thống. Những năm qua, khi chúng ta tích cực làm theo lời Hòa Thượng, chúng ta cũng đã dần cảm nhận được việc hài hòa các mối quan hệ trong đời sống là vô cùng quan trọng. Hòa Thượng từng nói, nếu chúng ta không mau thúc đẩy giáo dục Thánh Hiền, một vài năm nữa chúng ta nói thì người khác cũng không nghe. Hòa Thượng đã nói lời này cách đây gần 50 năm, nếu bây giờ chúng ta mới bắt đầu làm thì chúng ta sẽ gặp vô cùng nhiều khó khăn.

Hòa Thượng nói: “*Thời kỳ Mạt pháp, Tà sư nói pháp nhiều như cát sông Hằng*”. Chánh pháp dạy mọi người toàn tâm toàn lực vì chúng sanh phục vụ. Cả cuộc đời Hòa Thượng là tam bất quản, Ngài không quản tiền, không quản việc, không quản người nhưng Ngài vẫn có thể làm được rất nhiều việc lợi ích chúng sanh. Trong nhà lưu niệm của Lão cư sĩ Lý Bình Nam ở Đài Trung còn lưu giữ những chiếc áo, tất được vá đi vá lại nhiều lần của Ngài. Lão cư sĩ có khoảng 300.000 học trò, tất cả đồ mà Ngài được học trò tặng Ngài đều tặng lại cho mọi người, Lão cư sĩ học theo Thầy của mình là Tổ Sư Ấn Quang, cả cuộc đời của Ngài cũng là tam bất quản. Thưa xưa, Thích Ca Mâu Ni Phật cùng 1200 học trò của mình, hằng ngày, dưới gốc cây ngủ một đêm, nửa ngày ăn một bữa, trên người chỉ ba y một bát, Phật và các đời Tổ Sư Đại Đức đã làm ra biểu pháp cho chúng ta. Nhiều người cho rằng nếu không kêu gọi mọi người ủng hộ thì mọi người sẽ không thể biết, sẽ không có tiền để làm mọi việc. Hòa Thượng từng nói, chúng ta chỉ cần dùng tâm chân thành thì Phật Bồ Tát sẽ gia trì, Long Thiên Thiện Thần sẽ đến hỗ trợ chúng ta. Dịp gần Tết, ở Đà Lạt, ngày nào tôi cũng tự làm quà tặng mọi người. Chúng ta không ngồi chờ người khác tặng quà cho mình mà chúng ta nên là người chủ động tặng quà. Hòa Thượng nói: “*Chúng ta toàn tâm toàn lực vì chúng sanh lo nghĩ thì Phật Bồ Tát, Long Thiên Thiện Thần sẽ vì chúng ta mà lo nghĩ*”.

Hòa Thượng nói: “*Người cùng ở chung trong một đạo tràng, cùng chung một hệ thống thì tuyệt đối chỉ nên chuyên trì một bộ Kinh điển, tu học một pháp môn. Những đồng tu chí đồng đạo hợp, nương chúng, dựa vào chúng, hỗ trợ, nhắc nhở lẫn nhau thì mới có thể thành tựu*”. Trong một đạo tràng tu trì Tịnh Độ, nếu người thì tụng “*Kinh Vô Lượng Thọ*”, người thì tụng “*Kinh Quán Vô Lượng Thọ*”, đây đều là những

bộ Kinh trong Tịnh Độ ngũ Kinh thì những người này cũng không được ở chung vì họ sẽ làm người khác phân tâm.

Hòa Thượng nói: **“Những người niệm Phật có thanh âm khác nhau, những người không chí đồng đạo hợp thì không thể ở chung với nhau. Đây là cách làm tuyệt đối chính xác. Người xưa nói: “Thà làm động nước trăm sông hơn làm động tâm người tu hành”. Đây là cách chúng ta hộ trì Phật pháp**”. Thí dụ, người niệm **“A Di Đà Phật”** một cách chậm rãi và người thích niệm thành ca, thành kệ cũng không được ở chung. Những người có cách thức tu hành bất đồng thì phải ở những đạo tràng riêng.

Trước đây, có nhiều vị tu hành nổi danh trên thế giới đến Đài Trung thăm Ngài Lý Bình Nam, Ngài Lý Bình Nam ra sân bay đón và cúng dường các vị này nhưng không mời họ khai thị. Học trò của Ngài Lý Bình Nam hỏi Ngài, vì sao Ngài không mời những vị đạo cao, đức trọng đó khai thị. Ngài Lý Bình Nam nói: **“Tôi làm như vậy là để hộ pháp cho các vị, giúp tâm của các vị bình lặng. Nếu vị đó tu Mật Tông, vị đó nói tu Mật Tông tốt, các vị niệm Phật và trì chú thì chánh tu là niệm Phật, trợ tu là trì chú. Nếu các vị tin theo lời của họ thì các vị sẽ mất đi sự chuyên nhất”**.

Ngày trước, ở chùa Tiên Châu, tỉnh Vĩnh Long tôi giảng đề tài là **“Chánh tu và trợ tu”**, trong khi giảng tôi có trích dẫn lời Hòa Thượng nói: **“Chánh tu là một câu “A Di Đà Phật”, trợ tu cũng là một câu “A Di Đà Phật”. Chúng ta phải chuyển một câu “A Di Đà Phật” thành một chứng tử trong tâm chúng ta, nếu tâm chúng ta sanh khởi vọng niệm thì sẽ sanh khởi câu “A Di Đà Phật”**. Điều này không dễ làm, bản thân tôi cũng chưa làm được.

Trước đây, khi tôi đến nhà một đồng học, tôi ngạc nhiên vì họ vừa niệm **“A Di Đà Phật”** vừa tu thêm pháp khác, họ nói Thầy của họ dạy, chánh tu là câu **“A Di Đà Phật”**, trợ tu là tụng bộ **“Địa Tạng sám pháp”**. Khi đó tôi đang bệnh nặng, có người bảo tôi phiên dịch bộ **“Địa Tạng sám pháp”** này nhưng tôi từ chối, sau đó, có người đã dịch và in ra 5000 bản. Thế nhưng người đề xướng dịch và in bộ **“Địa Tạng sám pháp”** đã bỏ tu pháp môn Tịnh Độ và bỏ tụng bộ **“Địa Tạng sám pháp”**.

Trong **“Sáu phép Lục Hòa”** của nhà Phật nói đến thân hòa đồng trụ, giới hòa đồng tu, kiến hòa đồng giải. **“Kiến hòa đồng giải”** là chúng ta có cái thấy như nhau, chúng ta học chuẩn mực Thánh Hiền thì chúng ta phải cùng hướng đến Thánh Hiền để học tập, tu dưỡng. Nhiều năm qua, tôi chỉ nghe và làm theo lời dạy của Hòa Thượng, chúng ta đã làm được rất nhiều việc, đến hiện tại, tôi tâm có thừa nhưng sức không đủ, tôi không còn đủ sức khỏe để đếm được tất cả các nơi. Hiện tại, chúng ta đã mở được tâm rộng hơn nhưng chúng ta cần phải tiếp tục mở rộng tâm lượng nhiều hơn. Năm nay, chúng ta đã gói được gần 8000 chiếc bánh chưng để tặng mọi người. Chúng ta **“thân hòa đồng trụ”**, nghĩa là chúng ta cùng ở chung với mọi người mà không có sự chống trái, cùng giữ những quy tắc chung. Chúng ta **“kiến hòa đồng giải”**, nghĩa là chúng ta có cái thấy đồng nhất, như người xưa nói: **“Ba cây chụm lại nên hòn núi cao”**.

Sắp tới, chúng ta khai giảng lớp trải nghiệm sống ở tỉnh Vĩnh Long, Hòa Thượng ở Tổ Đình Phước Hậu rất vui, Hòa Thượng nói, chúng ta dạy con em của mình biết chuẩn mực đạo đức làm người, dạy họ làm người là được rồi, dạy họ học để làm Phật rất khó. Hôm trước, Hòa Thượng đã mời mọi người khoảng 4000 bát bún, Ngài nhắc các gia đình đến tham gia lớp học chuẩn mực đạo đức vào Chủ Nhật tới. Hôm trước khi tôi về chùa, tôi nhìn thấy Hòa Thượng mặc một chiếc quần chỉ dài qua đầu gối, Hòa Thượng nói, hằng ngày, Ngài chỉ vừa nhỏ cổ, vừa niệm Phật. Tôi nói vui: “*Con xin kính chào Hòa Thượng nông dân!*”.

Con người sống ở thế gian đều phải nhờ đến phước đức, chúng ta có phước thì chúng ta sẽ có tất cả, chúng ta có phước thì chúng ta trồng rau cỏ, rau cỏ cũng phát triển xanh tốt. Vườn rau của tôi chỉ khoảng 40m² nhưng rau phát triển rất tốt, hôm qua, tôi gửi ra Hà Nội 20kg xà lách xoăn, hôm nay, tôi tiếp tục cắt được khoảng 15kg rau nữa. Tôi trồng rau bồ công anh thì lá cây phát triển to như lòng bàn tay. Cỏ cây cũng cảm nhận được tấm lòng của chúng ta, cỏ cây mau lớn để chúng ta mang tặng người. Hòa Thượng dạy chúng ta phải bố thí. Chúng ta tích cực vì người lo nghĩ, tận tâm tận lực làm vì người chính là chúng ta bố thí, chúng ta tích công bồi đức. Tôi cảm thấy rất dễ để có thể bố thí. Hôm trước, tôi mua khoảng 10kg gạo nếp, nấu bánh trong khoảng 4 giờ thì đã có khoảng 50 cái bánh để tặng mọi người. Mọi người nhận được bánh đều rất vui.

Tôi luôn khuyên mọi người mở rộng tâm lượng, chúng ta mở rộng được tâm lượng thì chúng ta đã mở được bảo tàng vô cùng, vô tận của tự tánh. Tự tánh của chúng ta đầy đủ, chúng ta mở được tâm thì chúng ta sẽ biết làm tất cả những việc cần làm để lợi ích chúng sanh. Chúng ta làm lợi ích chúng sanh thì chính là chúng ta làm lợi ích cho chính mình trước tiên.

Tôi đã học liên tục trong gần 2000 buổi sáng, hằng ngày, tôi không dậy trễ một phút nào vì tôi cảm thấy việc học tập vô cùng lợi ích. Niềm vui, sự hoan hỷ trong học tập từ trong tự tánh của tôi lưu xuất ra. Cho dù tôi bị bệnh thì tôi cũng ngồi dậy học đúng giờ. Gần 400 buổi học đầu tiên, tôi ngồi học một mình, tôi phân tích từng câu của Hòa Thượng dạy để chính mình và chúng sanh ở những tầng không gian khác được nghe.

Ngày trước, khi tôi trở về chùa Phước Hậu, tôi chỉ đi một mình, tôi nói với Hòa Thượng trụ trì là Ngài nên đăng đàn, thuyết pháp để chúng sanh được nghe. Hòa Thượng nói: “*Ở đây không có Ma nào cả!*”. Tôi nói: “*Hòa Thượng đăng đàn, thuyết pháp để giảng cho Ma, chúng sanh tầng không gian khác nghe!*”. Một thời gian ngắn sau, ở đó, hằng tháng đều tổ chức được một ngày đại chúng đến niệm Phật, mỗi lần có khoảng 200 người tham gia. Hai năm gần đây, chúng ta cũng về Tổ Đình tổ chức ngày “*Lễ vía Phật A Di Đà*”. Sắp tới, ở Tổ Đình sẽ tổ chức lớp kỹ năng sống, tôi đã báo mọi người in 200 áo. Khi chúng ta mở được tâm thì sẽ có Chư Phật Bồ Tát gia bị, Long Thiên Thiện Thần hộ trì, chúng sanh sẽ kéo về. Người xưa nói: “*Chúng tinh cộng nguyệt*”. Các vì sao sẽ hội tụ. Điều quan trọng là chúng ta phải mở được tâm, chân thật vì người lo nghĩ. Chúng

ta đừng bao giờ cho rằng mình không có tài năng, mình kém cỏi. Tôi không có tài năng gì, ngày trước, tôi đọc lời của Hòa Thượng chỉ hiểu một phần nhưng dần dần tôi đã hiểu được hết.

Hòa Thượng dạy chúng ta xây dựng cùng hiểu, để chúng ta cùng làm được những việc chân thật lợi ích chúng sanh. Chúng ta đề xướng văn hóa truyền thống còn việc tu hành Phật pháp thì do tự thân mỗi chúng ta. Tôi không nói với mọi người là tôi tu tập Phật pháp nhưng khi mọi người gặp tôi, họ đều nói “**A Di Đà Phật**”. Tôi tránh nhắc đến Phật pháp nhưng mọi người đều biết tôi là người học Phật, người niệm Phật. Chúng ta không cần phải đưa biển hiệu của mình ra. Chỉ những người có tâm Phật, tâm Bồ Tát mới có thể chân thật hy sinh phụng hiến vì người lo nghĩ.

Hòa Thượng nói: “**Từ xưa đến nay trong nhà Phật dùng rất nhiều phương pháp, kỹ thuật để hồng truyền Phật pháp**”. Nhà Phật dùng rất nhiều phương thức khác nhau để thúc đẩy Phật pháp. Mục tiêu của chúng ta là đem giáo huấn của Phật, của Thánh Hiền đến với nhiều người, chúng ta không khô cứng trong một hình thái. Các bậc Tổ Sư Đại Đức đều rất xem trọng việc phổ biến Phật pháp, các Ngài không khô cứng trong một hình thức. Hòa Thượng thường nói: “**Chúng ta phải biết hiện đại hóa, bản thổ hóa**”. Chúng ta đến quốc gia, khu vực nào thì chúng ta phải hòa mình với văn hóa của khu vực đó. Những ngày Tết, tôi mặc áo dài cách tân đi chúc Tết mọi người, mọi người vẫn gọi Thầy, xưng con. Điều quan trọng là tâm của chúng ta đối với mọi người, hình thức không quan trọng.

Hôm qua, mọi người báo cáo với tôi, chúng ta đã lắp đặt xong một dây chuyền sản xuất đậu cho một đạo tràng ở tỉnh Đắc Lắc, khi các Phật tử ăn đậu, mọi người đều rất hoan hỷ. Hạnh phúc rất đơn sơ nhưng nhiều người đi tìm cầu hạnh phúc ở những phương trời xa xôi. Khi người của chúng ta đến lắp đặt hệ thống sản xuất đậu, hệ thống điện của họ bị chập, người trong hệ thống chúng ta đã lên mái nhà để sửa. Sau khi chúng ta lắp đặt xong dây chuyền sản xuất đậu, mọi người gửi tặng chúng ta cà-phê nhưng người của chúng ta từ chối nhận. Đây là chúng ta đem tinh thần của người chân thật học Phật, chân thật học văn hóa truyền thống đến với mọi người. Người trong đạo tràng đó rất cảm động khi thấy xe của chúng ta chở máy móc, nguyên liệu từ thành phố Hà Nội và từ thành phố Hồ Chí Minh về đó để lắp đặt, người của chúng ta đã cật lực làm mà không nghỉ trưa.

Hòa Thượng từng nói: “**Chúng ta chân thật vì chúng sanh lo nghĩ chính là chúng ta niệm Phật**”. Trong nhà Phật cũng nói: “**Cúng dường chúng sanh chính là cúng dường chư Phật**”. Chúng ta vì chúng sanh lo nghĩ chính là chúng ta cúng dường chư Phật. Khi dây chuyền sản xuất đậu được lắp xong, người trong đạo tràng niệm Phật ở Đắc-Lắc gọi điện cho tôi để cảm ơn, tôi kể cho họ nghe câu chuyện, gần đây, bố của một người trong đội cơ sở vật chất bị ngã và mất ở trong vườn, khi mọi người phát hiện ra thì cơ thể của ông đã cứng. Sau khi ông mất khoảng 5 tiếng mọi người mới đến hộ niệm nhưng

sau khoảng 25 tiếng thì cơ thể ông đã mềm, vẻ mặt của ông còn đẹp hơn khi còn sống. Chúng ta đừng nghĩ rằng chúng ta ngồi trong đạo tràng niệm Phật mới là chúng ta đang tu!

Hòa Thượng nói: **“Phật pháp đến với chúng sanh trên rất nhiều phương diện, chúng ta chỉ cần phát huy sở trường, chuyên môn của mình để cống hiến, giúp ích chúng sanh thì chúng ta đã chân thật đem Phật pháp đến với chúng sanh”**. Chúng ta y theo sở trường của mình chứ chúng ta không cần phải thay đổi chuyên môn của mình, chúng ta chỉ cần đổi tâm **“tự tư tự lợi”**, tâm vì mình lo nghĩ thành tâm vì người lo nghĩ là được. Chúng ta toàn tâm toàn lực làm vì lợi ích chúng sanh, giữ tâm chân thành, thanh tịnh niệm Phật.

Trên **“Kinh Vô Lượng Thọ”** dạy chúng ta: **“Phát Tâm Bồ Đề một lòng chuyên niệm”**. **“Tâm Bồ Đề”** là tâm phục vụ chúng sanh. Chúng ta dùng tất cả phương tiện, kỹ thuật tốt nhất để tiếp cận chúng sanh. **“Một lòng chuyên niệm”** là chúng ta giữ tâm thanh tịnh để niệm một câu **“A Di Đà Phật”**.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải cùng nhau hỗ trợ, tôn trọng, hợp tác mật thiết thì chúng ta mới có thể lợi ích chúng sanh. Mục tiêu sau cùng của việc tu học Phật pháp là đồng thành Phật Đạo”**. Chúng ta có thể đảm nhận những vai diễn khác nhau để mang Phật pháp, chuẩn mực Thánh Hiền đến với chúng sanh nhưng mục tiêu sau cùng của chúng ta là thành Phật. Thành Phật là chúng ta đạt đến một người hoàn thiện về tư cách, hành vi, sự nghiệp để chúng ta có thể làm mô phạm cho chúng sanh, làm Thầy của Trời, Người.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!